

14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ

† Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ΄ (α΄ αἰ.). Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340), Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

ᾠχος δ΄. Ἑωθινὸν ι΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{1}{2}$ ε υ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{1}{2}$ ε
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{1}{2}$ ε υ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{1}{2}$ ε
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϕ

Α πο ο στο λε α α γι ε Φι λιπ πε πρε σβεν
 ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α
 φε ε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε
 νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Α να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γεισαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θης κη ρυ ξαστην ε γερσιν α λη θως
α νε στη χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στασιν

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Δόξα.

Ε κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δε σ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος

δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ.

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυστη ριον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μων

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ.

Α νε στης ως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γειρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

θα να του το κρατος ε δειξας ε λε η μον την Α
να στασιν πασι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελθωντων υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φορικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο

ο νω^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος^Δ και γα
λου χε ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο
ο τη η τι^π και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε
ε ρα^φ ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι^Δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\pi^{\text{η}}$ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^υ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κρο ις λο γι σθεν τα^υ τθ θα να α
τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^υ και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^υ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^υ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{ν'} ω μα θη²²

τρι αι κιο να τε ο α ραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' zz} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ (δισ) 9}

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν' 22} A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ 9}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{ζ'} Βου ^ξ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ^ε ^ρ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^{ε 7χ}

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^{ε 7χ}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_{7x}

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρου νε ται ^ε_{7x} τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ^ε_{7x} κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα ^ε_{7x}

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος ^ε_{7x} υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ⁷_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α

ρι τος ρει ειθρα αρ δεν ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν
προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ργη
ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου
μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος
θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα
πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα τος
σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα τος
σου

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ᾔσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς,

ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
 κτιρω των σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη ^Δ και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ^ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ς ς ^Δ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

χ Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να Δ

Α πο ρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη Δ και πασαστας α νο μι ασ μη εξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρεψι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νη σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μ με νον
καρ δι αν συν τε τρι μ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεός ουκ ἐξουδενώσῃ

Αγαθὸν Κυρίεν τη εὐδοκίασ

την Σιών και οἰκοδομηθήτω τειχη Ἰερ

σα λημ

Τοτε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ

νης ἀναφορὰν και ὁλοκαυτωμάτα

Τοτε ἀνοίξουσιν ἐπιτοθυσίαστηριον

σμοσχος και ἐλεήσον με ὁ Θεός

Δὸ ξαπτὰ και ἕξ και ἄγιον Πνεῦμα τι

ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμον

ξαλειψόντα πληθῶν ἐμῶν ἐκκλημάτων

Καὶ νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ

νων Ἀμήν ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πληθῶν ἐμῶν ἐκκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μδ

A να στας ο Ι η σουσ α πο του τα φδ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τδς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κδ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμῶ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τῆς τοῦ Χριστοῦ, θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανώς, θεοκῆρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἑαυτοῦ, ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν μαθητῶν, σὲ Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σὴν, προγινώσκων ἀρετὴν, θεομακάριστε.

Δόξα.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδὲ σκιαῖς, οὐδ' ἐσόπτροις πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ πρόσωπον ὄρας, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκλελοιπότην ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, προελθὼν Ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν ἐβασίλευσεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὄθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἠνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Δόξα.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος, καὶ φωτίζων δι' αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ Πάναγνε σεμνή, πεποιθῶς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας· ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθῆς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένη Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος· τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου· καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Μεσῳδὸν Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁλετῆρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθεῖς, καὶ φωστῆρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθεῖς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν

δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὅμβροφόρος νεφέλη πνευματική, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμῶν γὰρ τῷ λόγῳ, φωτίζεις τὰ πέρατα, καὶ ὑετοὺς προχέεις, τὰ μύρα τῆς λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας. Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τό, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῆς αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς ὁ μόνος κραταῖος Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχ. Ἀρθεῖς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα, Σῶτερ, ἐκτίει.

Ἦρθης κάκκεφαλῆς δεκάτη, Φίλιππε, τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν τὴν σύνεσιν, ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προσκείμενος,

παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὐρῶν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δέ, μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναήλ, ἔφη· Εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἰδεῖν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει.

Ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς Μυσίας καὶ Λυδίας διέβησαν πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς καὶ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἡγαπημένον Μαθητὴν καὶ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν· ὅτε καὶ ἡ τοῦ ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχου οἰκία ὑπὸ τοῦ ἀνθυπάτου καὶ τοῦ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἱεραπόλεως συρεῖς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ, τρόμῳ ληφθεῖσα καὶ ἦχον ἐκπέμψασα, ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ καὶ τῇ Μαριάμνη προσέπεσον κρεμαμένοι οὔσι καὶ αὐτοῖς. Καὶ λύσαντες αὐτούς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ πόλει καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ἐξέδραμον.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότετος ἀστὴρ καὶ μέγα τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἦει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων, ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, γύναιον αὐτῷ προσυπαντᾶ, ἐκκομίζον παιδίον τεθνηκός, καὶ οἷα μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτεῖρας καὶ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, Ἐγχειρα· κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος, ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· καὶ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν καὶ τῇ πενθούσῃ βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δέ, τῶν ἰχνῶν τοῦ Θαυματουργοῦ δραξαμένη, Ὅν ἀνέστησας, ἔλεγε, δι' ὕδατος ἀναγέννησον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦγε δὲ τοῦτον (ὁ Φίλιππος) καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν· ἔνθα τὸ ἀπλοῦν τοῦ λόγου κἂν εὐτελίξειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἢ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπισχεῖν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δὴ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσπουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἠττώμενοι; καὶ γάρ, ὡς ὁρᾶτε, ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδεικνυται. Τοιγαροῦν δι' ἐπιστολῆς σηματοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλήμ γεγονώς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς ἄρχουσιν ἐπετραάνωσε τὰ τῆς γραφῆς, λέγων· Τοῦνομα Φίλιππος, ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς· ὃς ἄγροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦν· ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλὰ γε σὺν τούτοις καὶ τοῦτο κατ' ἐκπληξιν

ἔπραξεν. Ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἷχεσθαι τὰ ἡμῶν καὶ τὰ τούτου ἀυξάνεσθαι, εἰμὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένειτο. Καὶ δὴ ἐξ αὐτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μήτε τινὸς ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυᾶτο. Καὶ τὴν ἕξαλλον τῆς ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφουσιωμένος ἄνεισι θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς πατρίδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ Ἀρχιερεὶ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρετο· Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπείσελθεῖν σε, ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Γαλιλαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς ἐπ’ αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενόησω, μεμελετηκῶς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; Καὶ ὡς ἠπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν· ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς, διδάσκων τὰ κατὰ σέ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος, ὧ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ’ ἡμῶν σταυρῷ τεθνάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπηρωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἰκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι μαθηταί, λαθραίως ἄωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνευσάμενοι τοῦτο καὶ πανταχοῦ ἐπισπεύραντες ἐκ νεκρῶν ἐγγερόθαι τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατῆς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅν περ, εἰ βούλεσθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἠρέμα δέπως τοῖς χεῖλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεὶ ἔφησεν οὕτως· Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾶς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἅς ἀναπέθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὐταὶ σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως ἐτάραξαν· θυμικῶς δὲ ὀρμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη· παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς γοητεία προσεδοκάτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὀρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πείραν ἔλαβον. Ἄλλ’ ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἄνεστι τούτοις· ἐπὶ τούτῳ οἰμῶξας μέγα, Δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποιήσον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο· καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέφαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἄλλ’ ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶτισμα τούτοις οὐκ ἐπένευσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου

προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρώματα τούτων πάντα κατέρραξε καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλη κράζοντες τῇ φωνῇ· Ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστακτῶς πιστεύομεν καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτισε· μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτόν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ, κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοϊαν ἢ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβείρων, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς κατασχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίζας καὶ Νάρχισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν ἐζήτει. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο ἀετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονίζουσας ἐσταυρωμένον. Ὅθεν ἀναρρώσθεις, πάλιν εἶχετο τοῦ κηρύγματος· καὶ τὰς τῶν Κανδάκων πόλεις διαδραμών, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει, νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτίκα σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἄζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἐσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου, ἐν χρῶ τῆς σύνεγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν· οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα, προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ πατρί, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· Ὑπὲρ σοῦ τάχα, τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προῖέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδύνάτο τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, Ἔστι, πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ, τέκνον; ἔφη. Ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀφισθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἠδὺν τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, πονοικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῇ δὲ κόρη, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητοῦντος τὴν ἴασιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· Σοὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς υἰείας χαρίσομαι καὶ πᾶσι τοῖς προδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωίας ἀναστᾶσα, ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργία τοῦ πατρὸς αὐτῆς Νικοκλέους, ὀπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς περ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἦρωσ δὲ τις τῶν πολιτῶν, τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξᾶραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε· μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρί· ἀλλ' εἰ

δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἶγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται· καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἡρωὶ ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλῦσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα, ἡ τοῦ Ἡρώος γαμετή, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύνου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικός, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἡρωα ἐωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμενος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκέτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν, Ὡ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἡθῶν κατάστασις· Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἡρως ἔφησε, καταγγελεὺς οὗτος, ὦ γύναι, καὶ αἰωνίου βασιλείας προξενητής· καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικί λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τῆς περιοικίδος χώρας πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἄλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετής, ὡς ἑαυτὸν ἠττώμενον εἶδε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἡρώος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς· ὃν ἀνημέρως κρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀριστάρχος ὁ ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχών· Οἶδά σε ταῖς μαγείαις ἐναβρυνόμενον, ἔλεγεν· ἀλλ' εἰμὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔση, λιθασμῶ πικρῶ σε ἀπολέσω· τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ σου εὐκαίρως ἐπιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσεπηλάκιζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σωφρονίσει ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν· Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιῶν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον, ἀναγόμενον λόγον ἔργῳ πλήρωσον, Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός. Ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφή τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἰκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· Αἱ τῶν μελῶν διαστροφαι ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαποροῦσιν· ὁ γὰρ τούτων διαρθρωτὴς εἷς ἐστίν, ὁ ἐκ χοδὸς καταρχὰς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον· ὦ εἰμὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθῶν, οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεὼς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν· καὶ κατασχόντες τὴ κλίνην οἱ συμπρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ· Εἰ τοῦτον ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷ σου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς οὐρανοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενίσας, προσυήξατο ἐφ' ἱκανόν· καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ πραεῖα τῇ φωνῇ λέγει· Θεόφιλε· καὶ εὐθὺς ἀνεκάθισε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπενέωξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· Ὁ Χριστὸς σοὶ κελεύει ἀνάστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δέ, ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Ἅγιε

τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ὑπὸ δύο γὰρ ἐξοφωμένων καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσπλάγχων ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρόν, εἰ οὐκ ἔφθασας, ἀπερρίφην ἂν εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέστησε πάντας, λέγοντας· Πῶς, ὄν οὐδέ ποτε εἶδεν, ἐξ ὀνόματος φωνήσας ἀνέστησεν; ἐπ' ἀληθείας, ὄν ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθὴς ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προστρέχομεν καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασιγήσας τὸν θόρυβον διακελεύεται τῷ Ἑρωῖ· Ἐπὶ Ἀριστάρχῳ τῇ χειρὶ σου σταυροῦ τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας ἀνόρθωσον. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἑρῶς, τὸν Ἀρίσταρχον ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσπίπτουσιν, ἐν οἷς καὶ Πρέφευκτος, ὁ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος γενέτης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συνειλεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως εὐμαρῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σεβομένους δώδεκα χρυσοῦς θεοῦς, τῶν ἐνδεῶν εἰς διανομὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἶχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐκείσε πάντας πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, τὸν Ἑρῶα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἐξ αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ναοὺς προστάξας γενέσθαι καὶ τούτους καθιδρύσας καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, αὐτὸς ἐν Φρυγίᾳ προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστόν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ Παλαμᾶ. (†1340)

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Θεῶ συνήφθης γρηγορῶν φερωνύμως,
Καὶ ζῆς μεταστάς, θαυματουργεῖς δ' ἐν τάφῳ.

Τίς ἂν σε, Γρηγόριε, τίς ἐπαινέσαι;
Τιμῆς Θεοῦ λαχόντα τῆς ἐκ θαυμάτων.

Γρηγόριος θάνεν ἀρχιθύτης, τετάρτη δεκάτη τε.

Ἔτι δὲ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἦτοι τῶν γονέων Κωνσταντίου καὶ Καλλονῆς καὶ τῶν ἀυταδέλφων αὐτοῦ ὀσίων Θεοδοσίου καὶ Μακαρίου καὶ Ἐπιχάρεως καὶ Θεοδότης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, ἐν Ῥόδῳ μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1800)

Στίχ. Ὑδρα ἀνύδρω νῦν ῥέει ξένον,
Τῶν ἰαμάτων ἐκ σοροῦ Κωνσταντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰουστινιανοῦ α'

καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Θεοδώρας.

Στίχ. Ἰουστινιανὸς σὺν τῇ Θεοδώρᾳ,
Μέτοχοί εἰσι Βασιλείας τῆς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφημιανοῦ,
ἀσκήσαντος ἐν Κύπρῳ.

Στίχ. Εὐφημιανὸς ἀσκήσας ἐν τῇ Κύπρῳ,
Ἐδὲμ εὐρατο ἀνάπαυσιν τῶν κόπων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου,
κτίτορος τῆς μονῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Ἰράπ, πλησίον τοῦ
Νόβγκοροντ.

Στίχ. Τριάδα ἔχει ὁ Φίλιππος χρεῶσιν,
Ἐἠ ἀνέθετο Μονὴν εὐαγεστάτην.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ ἀ΄

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων
και α σω γη θε μενος ταυ τη στην ει σο δον

ὠδὴ γ΄

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε

πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α σον θει αν βε λην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σα τς υ ψι
στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
σο δω σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε εν δον ει ση ηλ θες εν τω να ω ω τς
θε ς ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι
τοι οις υ μνς σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
σα

ὠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νε ρ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς ὀ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε
χ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ
2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε
χ

B8
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ε
χ ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε
χ

2 χ B8
O τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησ αυ τ8 ε
χ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυνμα ε
χ
χ κα ρι 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ε
χ

B8
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ε
χ ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε
χ

3 χ B8
O τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκο ρ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ΄.

Ἦχος Βου-Ϟ

Τι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι
σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω
Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στς τη η προ
στα α ξει εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες
πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γν ς ς
ς ςς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ. Ἦχος Γα ς

Δρο μον ω ραι ων σ πο δων Φι λιπ πε α να στρε
ψας πο ρει αν την ς ρα α νι ον α νε λη λυ θας
χαιρων και τη Τρι α δι πα ρε στως εν Πα τρι ι
ι τε θε α σαι Υι ον και Πνευ μα το Θει ον

δι α τ ε το σ ε πο θω την πα νι ε ρον και θει
ει αν ε ο ρ τα ζο μεν μνη μνη

Ἔτερον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Π νευ μα τος θει ε α κτι να θε σπε σι ε
δε δε γ με νος και κο σμον κα τα φω τι ι σας
φο γω των σω ρη μα των υ περ η μων νυν δυ
σω πει τον Κυ ρι ον τ ε σω θη ναι

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Υ περ α γι α Παρ θε νε δε η σιν νυν
τω Υι ω σ υ περ η μων συν Φι λιπ πω τω θει ω
και θε η γο ρω προ σφε ρο με νη παν τοι ων
κα κων πε ρι σω ζε πα ντας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ιστοις σοι προεεε

πει υ μνοος τω Θεεεωω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι προεεεπει υ μνοος τω Θεεεωω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δοξα αυ τη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου

Ο σταν ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να

στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δοξα

ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι

της δυ να με ως αυ του

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ της ἀρχαιαίας κατὰ
ρας ἡλευθερώσας ἡμᾶς και ἐν τῷ θανάτῳ σου
τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα διὰ βο
λον κατήργησας ἐν δετη ἐγέρσει σου χάρας τα
παντὰ ἐπληρώσας διό βοῶ με ἐν σοὶ
ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοὶ

Αἰνεῖ τε αὐτὸν ἐπιταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ αἰνεῖ τε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ

Τῷ σωσταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ ὁδηγήσον ἡμᾶς
ἐπιτὴν ἀληθειᾶν σου και ρυψαί ἡμᾶς τῶν
παγιδῶν τοῦ ἐχθροῦ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν ἀ
νάστησον ἡμᾶς πεσοντὰς τῆ ἀμαρτιῆ ἀ
τεινας τὴν χεῖρά σου φίλα ἀνθρώπε Κύριε τῆ πρε
σβείατων Ἀγιῶν σου

Αἰνεῖ τε αὐτὸν ἐν ἡχῶ σαλπιγγος αἰ

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα
Tων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε
 νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
 λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτω ς
 και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α
 πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα
 να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως
 μο νος παν το δυ να μος

καὶ τοῦ Ἀποστόλου Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων· δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων ...

Στίχ. ζ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ὡς ἐωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινὸν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Στίχ. η'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν

αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηनुκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθόν, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαραδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἑωθινὸν Γ.

Ἦχος Πάσα

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

M

ε τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον

και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν α

θυ μου ντε ες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι

τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε

οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι

ι ι α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν

και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ

υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ

λα συ υ Σω ω ω τερ ε ε μ φα νι ι σθεις ως Δε σπο

της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α

Πα
 κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο
 λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η η
 η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ υ
 ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον ξε
 ε ε νον ε τοι οι μον ε ε ε ε ε ε ε εν
 Νη
 Πα
 γη η η ου με τα σχο ο ο ον τω ων το τε
 σου ου ου των μα α θη η η των και η μας
 νουν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν
 τρυ υ φη η η σαι φι λαν θρω ω ω ω πε Κυ υ υ
 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρ

τι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε-
ρων ημων και αι νετο ον και δεδοξα σμε ενον το
ο νομα σου εις τους αιωνας αμηην

Γε ενοι το Κυριε το ελεος σου εφη
μας κα θα περηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει Κυριε ε εδιδαξο ον με τα
δικαιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγεννηθη η θηση μιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε ε
λεησο ον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρ
το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον
με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ει
ο Θεο ο οσμου

Οτι παρασσιπηγη ζωης εν τω φω
τι σου ο ψο μεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και γι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην ^ε

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε

Ἄσματικόν. ^ε ^χ

Α ^{Β8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{Β8} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{Β8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ

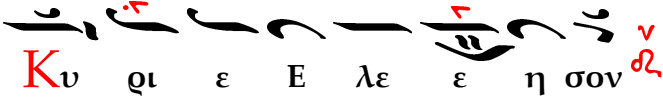
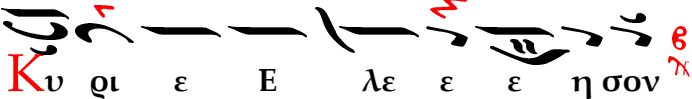
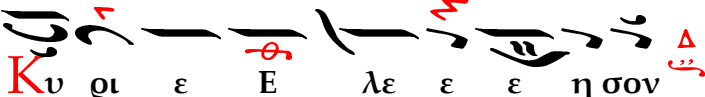

 α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

 ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

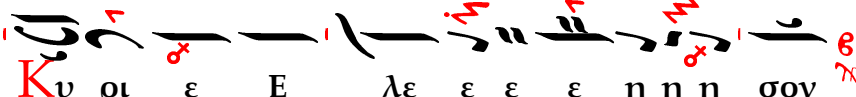
Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἄδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

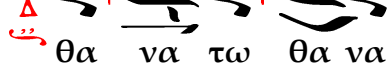

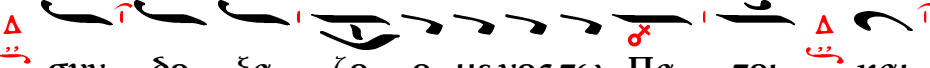

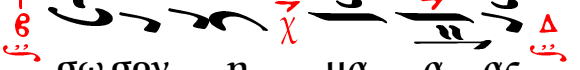

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

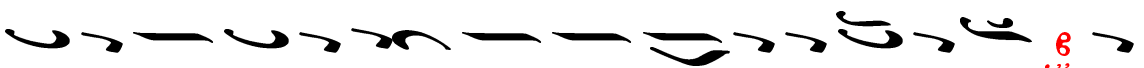

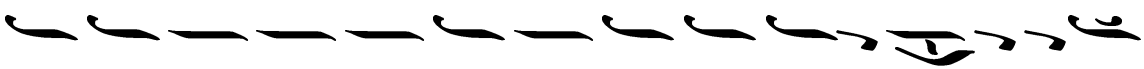
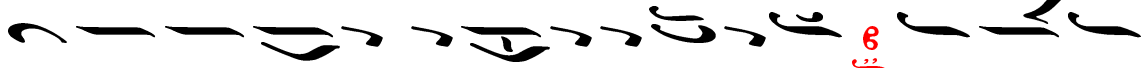
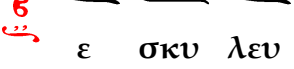
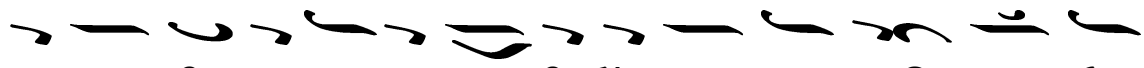

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

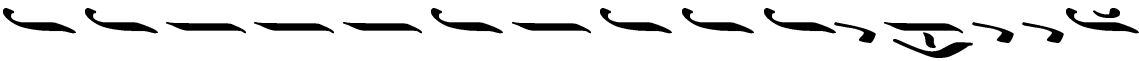
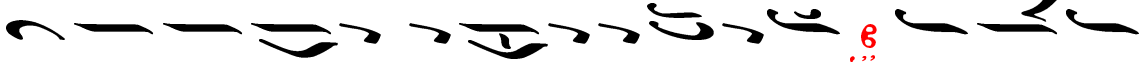

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

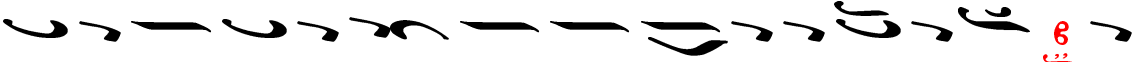
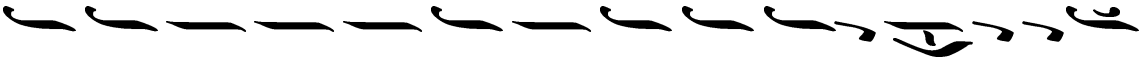
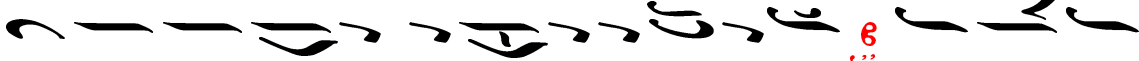

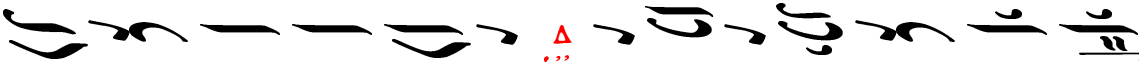

T ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

T ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ^Ϟ και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ^Ϟ ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος ^Δ

Στίχ. γ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ^Ϟ και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ^Ϟ ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω ^Δ το με γα ε λε ο ο

 ος ^Δ

Τὰ τυπικὰ ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.
 Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
 Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος πλ' Νη ρ

χ

Eυ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ^ν ευ λο

γη τος ει Κυ ρι ε^υ ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον⁹ και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα
το α γι ον αυ του^υ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον⁹ και
μη ε πι λαν θα νθ πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ
του^υ

Τον ευ ι λα τευ ο ντα²² πα σας τας α νο
μι ας σου⁷ τον ι ω με νον πα σας τας νο σθς σθ^υ

Τον λυ τρθ με νον εκ φθο ρας την ζω ην σθ⁹ τον
στε φα νθν τα σε εν ε λε ε ει και οικ τιο μοις^υ

Τον ε μπι πλω ντα εν α γα θοις την ε πι θυ
μι αν σθ⁹ α να και νι σθη σε ται ως α ε του η
νε ο της σθ^υ

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος⁷
και κρι μα πα σι τοις α δι κθ με νοις^υ

Εγνω ρι σε⁷ τας ο δθς αυ του τω Μω υ

ση⁹ τοις Υιοις Ισραηλ^Δ τα θεληματα αυ

του^ν

Οικτιρων και ελεημονο Κυριοσ⁹ μα

κροθυμοσ και πολυελεοσ⁹ ουκ εις τε ελοσ ορ

γισθησεται ουδε ειστοναι ωναμηνυει^ν

Ουκατατας ανομιασημων εποι

ησεν ημιν⁹ ουδε καταατασ αμαρτιαση

μων^ε αντα πεδωκεν ημιν^ν

Οτικατατο υψοσ^Δ του ουρανα πο

της γησ εκραται ωσε Κυριοσ τοελεοσ αυ

τη⁹ επιιτησ φοβησ αυτον^ν

Καθοσοναπεχουσι^Δ ανατολαιαπο

δυσμων^ε εμακρυνεναφημων^ε τασ ανομιασ

ημων^ν

Καθωσ οικτιρειπατηρ υιοσ⁹ ωκτειρισε

Κυριοσ τησ φοβησ αυτον^ε οτι αυ

τος εγ νω το πλασμα η μων ε μνη η σθη ο τι χς εσ

μεν

A ν θρω προς ω σει χο ορτος αι η με

ραι αυ τω σει α ανθος τα α γρω ου τως εξ

αν θη η η σει

O τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και χ υ

πα αρξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ

του

T ο δε ε ε λε ος τω Κυ ρι ου α πο ται

ω ωνος και ε ως του αι ω νος ε πι τς φο βου

με νς αυ τον

K αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι

οις υι ων τοις φυ λασ σι την δι α θη κην αυ

τς και με μνη με νοις των ε ντο λων αυ του τς

ποι η σαι αυ τας

K Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε

τον θρονονατ τϛ ϛ και η βασι λει α αυ του

παντων δε σπο ο ο ζει

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι Αγ

γελοι αυ τϛ δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του ακ ϛ ϛ σαι της φω νης τον λο γον

αυ του

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πασαι αι δυ

να μεις αυ τϛ λει τϛ ϛ γοι αυ του οι ποι ουν τες το θε

λημα αυ του

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα

αυ τϛ εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ τϛ ευ

λο γει η ψυ χη μτον Κυ ρι ον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Και νυ υν και α ει και εις τϛ ϛ αι ω νας των

αι ω ωνων α μην

Ε υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χή μτον
 Κυ ρι ον και παν τα τα εν το ος μδ το ο νο
 μα το α α γι ον αυ του επιδρ. ευ λο ο γη
 το ο ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε
 ε

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ~~β~~ Βουξ.

Δ ο ξα τω Πα τρι καιτω Υι ω καιτω Α γι ω
 Πνευμα τι
Α ι νει η ψυ χη μδ τον Κυ ρι ον αι νε
 σω Κυ ρι ον εν τη ζω η η μδ ψαλ λω τω Θε ω μδ
 ε ως υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χοντας ε πι υι ους
 αν θρωπων οις ουκ ε στισωτη ρι ι α
Ε ξε λε ευ σε ται το πνεευ μα αυ του και ε
 πι ζρε ψειειςτην γην αυ τδ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λθ ονται παν
τες οι δι α λο γι σμοι αυ τς

Μ α κα α ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β ο
η θος αυ τς η ελ πις αυ τς ε πι Κυ ρι ον τον
Θε ον αυ τς

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την
γην την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τη

Τ ον φυ λα ασ σο ντα α λη θειαν εις τον αι
ω ω να ποι ου ντα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις
δι δον τα τρο φην τοις πει νω ω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νος Κυ ρι ος
σο φοι τυ φλ ος Κυ ρι ος α νορ θοι κα τε ρα γμε
ενος Κυ ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ς Κυ
ρι ος φυ λα σσει τς προ ση λυ τς

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μα ρτω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να

ο Θε ος ος Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε

ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με

νος δι α την η με τεραν σω τη ρι αν σαρκω

θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κς και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρεπτως εν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι σε ε ο Θε ος θα να α τω

θα να τον πα τη σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος

συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι και τω Α γι ω

Πνε ευ μα τι σω σον η μα α α α α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος Βου

1. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ

βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, οτι αυ

των ἐστὶ ἡ βασι λει α των ὀ ρα νων

2. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, οτι αυ τοι πα ρα κλη θη
σονται

3. Μακάριοι οἱ πραεῖς, οτι αυ τοι κλη ρο νο μη
σι σιτην γην

4. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, οτι αυ τοι οι χο ορ τα σθη σονται

5. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, οτι αυ τοι ε λε ε η θη
σονται

ι ι α ξυ λθ ο Α δαμ πα ρα δει σα γε γο ο
νεν α ποικος δι ι α ξυ λθ δε σταυ ρθ ο λη στης πα
ρα δει ει σον ω κησεν ο μεν γαρ γευ σα με νος
ε ντο λην η θε ε τη σε τθ ποι η σαντος ο δε ε
συ σταυ ρθ με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον
κρυ πτο με νον μνη σθη τι μθ βο ων εν τη βα σι ι

λει α σθ

6. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδιά, ο τι αυ τοι τον Θε ε ον

ο ψονται

Ο υ ψω θεις εν τω σταυ ρω και τσ θα να τσ

λυ σας την δυ ναμιν και ε ξα λειψαςως Θε ος

το κα θη μων χει ρο γρα φον κυ ρι ε λη στσ ς

την με τα νοι αν και η μιν πα ρα σχσ μο νε

φι λανθρω πε τοις πι ι στει λα τρευ ς σι Χρι στε

ο Θε ος η μων και βο ω σι σοι μνη η σθη τι και

η μω ων εν τη βα σι ι λει α σθ

7. Μακάριοι οί ειρηνοποιοί, ο τι αυ τοι υι οι Θε

ς κλη θη σονται

Τ ο χει ρο γρα φον η μων εν τω σταυ ρω τη λογ

χη η δι ερ ρη ξας και λο γι σθεις εν τοις νε κροις τον

ε κει σε τυ ρα αν νον ε δη σας ρυ σα α με νος

α παν τας εκ δε σμων τσ α α δε τη α να στασει

σθ δι η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ
 υ ρι ε και βο ω μεν σοι μνη σθη τι και η μω ων εν τη βα
 σι ι λει α σθ

8. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, οτι αυ

των ε στιν η βα σι λει α των θ ρα νων
Ο σταυ ρω θεις και α να στας ως δυ να τος εκ
 τα φθ θ τρι η μερος και τον πρω το πλα στον Α δαμ
 ε ξα να στη σας μο νε ε α θα να τε κα με ε
 εις με τα νοι αν επι στρε ψαι κυ υ ρι ε και
 τα ξι ω σον εξ ο ο λης καρ δι ας μ και εν θεο
 μη τη πι ι σται α ει κραυ γα ζειν σοι μνη η σθη τι μ
 σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σθ

και εκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη. Ἦχος Δι-θ

9. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, και διώξωσιν, και

εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε
 νε κεν ε μ

N ε μο με ε νην και λυ μαι αι νο με ε νην
 βλε ε πων την πλα νην τ ε χ θ ρ α το των αν θρω ω πων γε
 νος τα σα βε λη τα η κο ο νη με ε ε να τ ς
 Α πο στο ο λ ρ ς τει νας ε ε ξ α πε στει λας και
 δι η νοι ξας θω ρ α α κο σ π τυ ξιν Χ ρι στε τ ε δ ρ α α α
 κο ντος α παν τας της αυ του λυ μης και φ θο ρ ας Σω τερ ι
 ω με ε νο ο ς

10. Χαίρετε και ἀγαλλιᾶσθε, ο τι ο μι σθος υ μων πο λυ ς

εν τοι ς ς ρ α νοι ς
Υ πε ρ τε ε ρω φε γ γει κα α τα λα α μ πων
 ω ω φ θη ς κα θα πε ρ α στρα πη τη οι κ ε με ε νη
 φαι νων και ως ο ρ ο ς γλυ κα σμο ο ν στα λα α α ζων
 ως θε ς δ ρο ο σο ς ου ρ α νο θεν πι π τ ς σα ως
 Α πο στο λος εκ λε ε λε γ με νος την δω δε κα α
 α ρι θ μον φα λα γ γα συμ πλη ρων την των Μα θη των Χ ρι
 στ ε παν ο λ βι ι ε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ η θει εις οσ το τσ μυ υ στη ρι ι ς

βα α θος ο θει ος Μα θη της ως πο τα μο ον ει

ρη νης ε πι βλυ ζον τα τρυ φη ης χει μα α αρ ρον

ως ε πι κλυ υ ζον κυ μα δο ξαν εθ νε σι σε

Ε κη ρυ ξε με γα α λο φωνως και την σην ε ε εν

δο ξον κε νω σιν Α γα θε την υ περ η μων ευ η γγε

λι σα α το ο

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ν ε κρσ με ε νς και α πο ολ λυ με ε νς

πα αν τας θα να τω τς βρο τς συ τον Χρι στο ον τε κς

σα την α κη ρα τον α θα α να σι ι ι αν α νε

κα λε ε σω προς ζω ην αι ω νι ον και ε φω

τι σας ε σκο ο τι σμε νς και η λευ θε ε ε ρω σας

λυ σα σα τα δε σμα της α πα γω γης η μων Πα νυ μνη

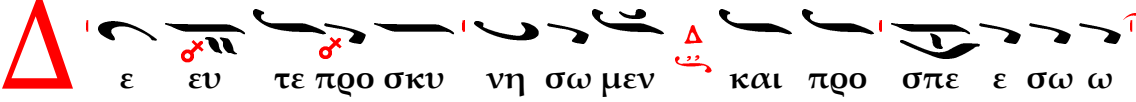

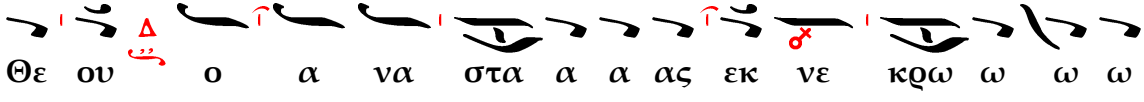
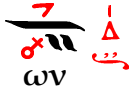

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

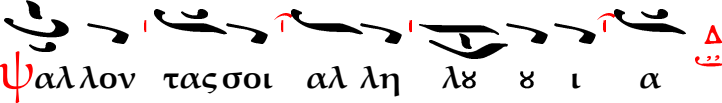
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

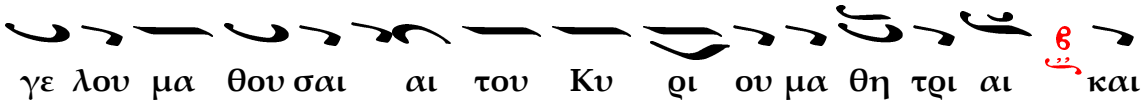
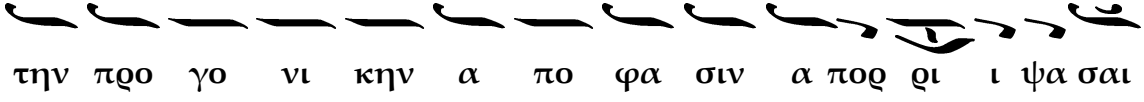
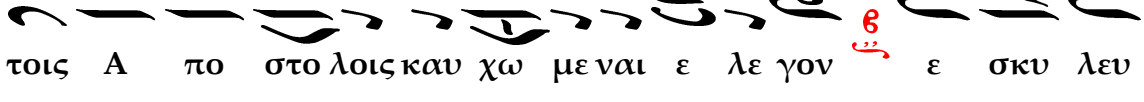
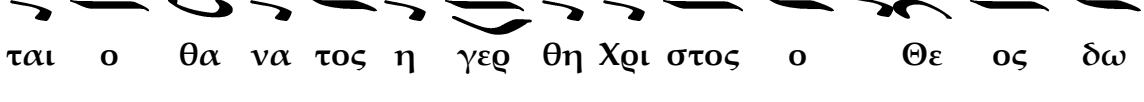

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λη λη λη α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Γα ϝ

Αποστολε ἀγαγιε Φιλίππε πρεσβευ
ετῶε λεημονι Θεωι ναπταισμάτων ἀ
φεισιν παρασχηταις ψυχαις ηημων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι θ

Μνηημηδικαισμετ εγκωμιιι
ων σοι δεαρκεσει ημαρτυρια τσ Κυρισ
Προδρομε ανεδειχθης γαρ οντως και Προφη
των σεβασμιωωτερος οτι και ενρει
θροισβαπτισαικατηξιωθηστον κηρυττομενον
οθεν της αληθειας υπεραθλησαςχαιαιαιαι
ρων ευηγγελισω και τοις εν αδη Θεον φανε
ρωθεν τα ενσαρκι τον αιρον τα την αμαρ
τιαν τσ κοοοσμη και παρεχοντα ημιν το

με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δ ι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν
ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Δ Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μς
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο
ντων νο ο σς και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η

σω μεν ^πδο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δδο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δδο ο ξα τω ε νερ γ
ντι δι α σα πασιν ι α α μα α τα ^π

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ ἕως κέ πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ^ΔΔι-Θ

Οκα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος ^Δη
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος ^Δτο ι ε
ρον θη σου ρι σματης δο ξης τσ Θε ου ^Δση με ρον
ει σα γε ε ται ^Δεν τω οι κω Κυ ρι ου ^Δτην χα ριν
συν ει σα γσ ς σα ^Δτην εν πνευ μα τι θει ω ^Δην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε ς ^Δαυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^ΔΔι-Θ

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
λε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ος
Ε ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο
ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α
α ας

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου.

Προκείμενον Ἀποστολικόν.

Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ρ

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη
μα τα αυτων
Ο ι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τω α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Εἰς παῖσάν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὰ ταύτης οἰκόμενης τὰ ῥη-
ματὰ αὐτῶν

Χοῦκ εἰσὶ λαλῆσαι οὐδε λόγοι ὧν οὐ χι-
ακούονται αἰαφωναυτῶν

Εἰς παῖσάν τὴν γῆν ἐξηγήθην ὁ φθογγὸς αὐ-
τῶν καὶ εἰς τὰ περὰ ταύτης οἰκόμενης τὰ ῥη-
ματὰ αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 9-16)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἔως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Πε ρι ζωσαι την ρομφαι αν σϑ ε πι τον μη
 ρον σϑ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϑ και τω
 κα α α αλ λει ει ει ει σϑ

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Εν τει νον και κα τευ ο δϑ και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και ρα ο τη τος και δι
 και αι ο συ υ υ υ νης

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α

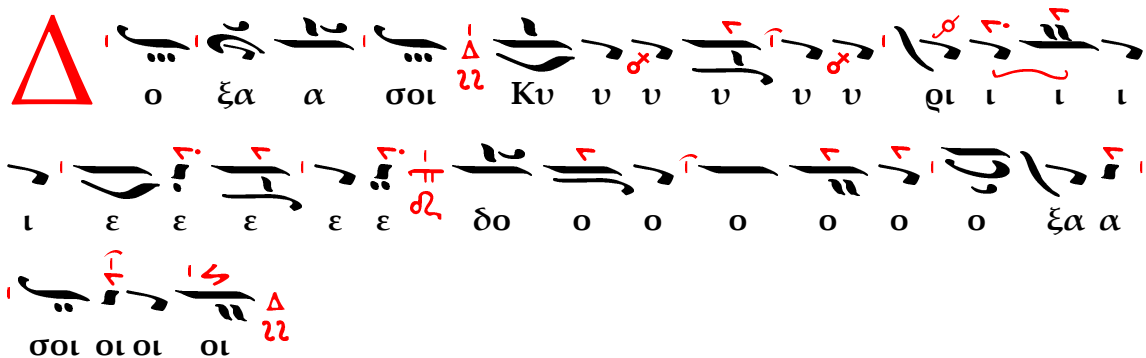
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὅμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραῦματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ^{Δι} ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου ^{Πα} βι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} μ ^Δ μω στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Δ και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
^{Δι} η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω
^{Νη} ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ^Δ
Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
α α α α α α α α α α α α α α α α γι ι
ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ
μνο ο ον προ ο σα α α δο οον τε ες ^{Πα} πα α σαν
την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α αν

Ω

ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ

αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ση ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α दा ο ο μο
 ϛ ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϑ pne ευ μα το ο ο ος οϑ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και άλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ο ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ο ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε Ευ λο

γϑ ϑ ϑ ϑ μεν σοι ευ χα ρι ϑ ϑ ϑ μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σα ς ο Θε ο ος η η μων $\Delta \frac{2}{2}$

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι ισχυ υ υς μϑ ς ς ς ς
 $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{2}$ Κυ υ ρι ο ος ζε ε ρε ε ε ε ω ω
 μα α α α α μϑ και αι κα τα α φυ υ
 γη η η η μϑ και ρυ υ υ ση η η ης
 μϑ $\Delta \frac{2}{2}$

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{2}{2}$

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ως $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{2}$ μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{2}$ την α α ει μα α κα ρι ι ζον και αι
 πα να α μω ω ω μη η η η το ο ο ο

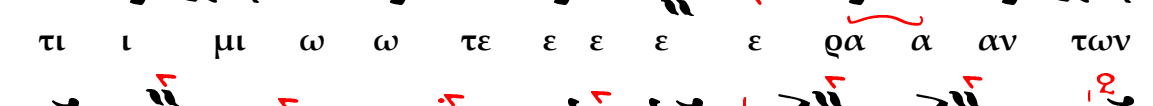
 ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϵ

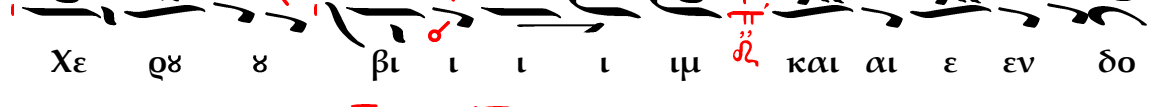
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την

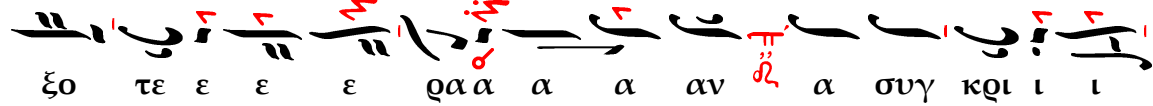
 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των

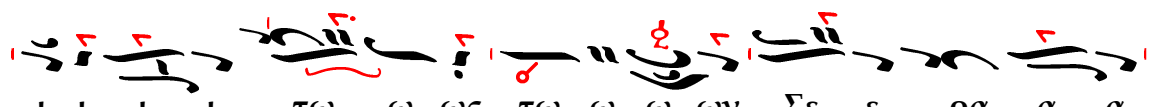
 Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μι και αι ε εν δο

 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

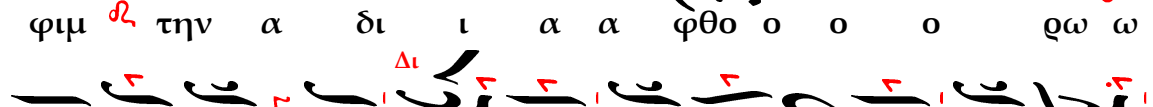
 ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ν Σε ε ρα α α

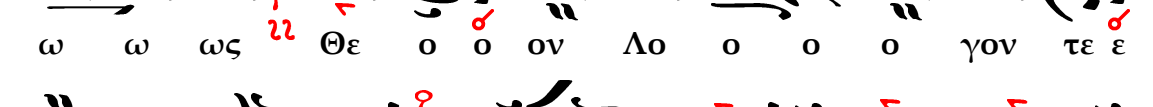
 φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω

 ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

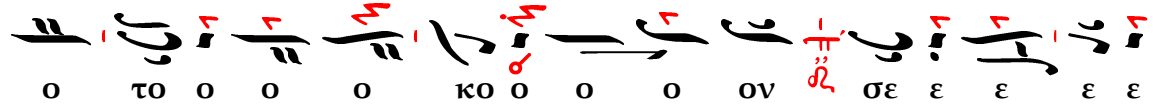
 κϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε

 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ΄ Φεβρ. , βι΄ . I.A.

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λζτοϛ Βου ϛ

 Α ξι ον ε ε ϛι ιν ω ως α α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ει εν σε ε ε ε
την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ον την
α ει μα α κα α ρι ι ζον και Πα να α μω
ω μη η η το ο ο ο ον και μη η τε ε ε
ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς ς ς η
η η η η μω ω ω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ω ν

Χε ρ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε
ρα α αν α συ υ γ κρι ι ι ι ι τω ως

τω ω ν Σε ε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι
μι την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ο ν

Λο ο ο ο ο γο ο ν τε ε κ ς ς ς ς σα α
αν τη η ν ο ο ν τω ως Θε ο ο το ο ο κο

ο ο ν σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιθ' Σεπτ. , βθ')

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ο ν Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου οσαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδά, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος ρ̣ Δι ρ̣

Α Δι Πα
Ι ΝΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
Πα Δι ρ̣
ΧΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΧΕΙ ΕΙ ΕΙ
Νη
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΧΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΤΕ Ε
Ε Ε Ε Ε Ε ΑΙ ΝΕΙ ΕΙ ΕΙ ΤΕ Ε ΛΙΕ Ε Ε ρ̣ ΤΟ
Δι Πα Δι Δι ρ̣
Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ρ̣
Πα
ΧΥ
Νη Δι ρ̣
Υ Υ Υ Υ Υ Υ ρ̣ ΤΟ Ο Ο ΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ
Πα Δι Δι ρ̣
Υ Υ ΡΙ ΤΟΝ ΚΥ Υ ΡΙ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ ρ̣ ΕΚ ΤΩΝ
Νη Δι ρ̣
ϝ ϝ ρΑ Α Α Α Α Α Α ΕΚ ΤΩΝ ϝ ϝ ρΑ Α ΝΩ Ω
Δι ρ̣
Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω ΧΩ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω
Δι ρ̣
Ω Ε Ε Ε ΕΚ ΤΩ Ω Ω ΕΚ ΤΩ Ω ΩΝ ϝ ϝ ϝ ϝ
Δι ρ̣
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρΑ Α Ε ΕΚ ΤΩΝ ϝ ϝ ρΑ
Πα Νη Δι ρ̣
ΝΩ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ε Ε Ε Ε
Πα
Ε Ε ΕΚ ΤΩ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

ι ι ι ι ι ι α α α Πα α α α
 α α α α α α α α α α λλη η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α λλη η η η η η χη η η η η η
 η η η χη η η η η η η η η η η η η η η η
 χη η η η η η η η η η η χη η λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α Αλλη
 λϝ ϝ ι ι α α α α α α α α α α α λ η λ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισινα λη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνησαντες
αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανησωμεν την δοξα
σαν οτι ηξιωσας ημας των α
γιων σε μετασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων τας την δι και ο σου νην ος
Αλληλεια Αλληλεια Αλλη
λεια

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος ^Δ